

• Sähköinsinöörikillankatu •

46. Vuosikerta

Sössö

4|15

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry
The Guild Magazine of Aalto SIK

TTER- RAHASTO

TTER.AYY.FI

FACEBOOK.COM/TTERAHASTO

Käytsekkaamassa lisätietoja
meistä sivuillamme sekä
tykkäämässä facebookissa!

LUPAA

HULLUILLE HILLOA! ?

TEKKARITOIMINNAN
EDISTÄMISRAHASTO

TTER:ltä voi hakea
avustusta huikeiden
juttujen toteutta-
miseen kahdella
tavalla:

JATKUVAHAKU

on auki lukukausien aikana
jase on tarkoitettu 2000 €:n suuruisille
jäsitä pienemmille avustuksille.

HAKUKIERROKSILTA voi hakea

myös suurempia summia
isompiin projekteihin.

Seuraavien kierrosten DL:t:

- III hakukierros ke 30.9.2015
- I hakukierros su 24.1.2016
- II hakukierros su 20.3.2016

**TTER TUKEE OPISKELIJAHANKKEITA,
JOTKA TAVOITTELEVAT TÄHTIÄ,
SAAVAT MUUT INNOSTUMAAN MUKAAN,
KUULUVAT JA NÄKYVÄT!**

4 | 2015
46. vuosikerta

Julkaisija:

Aalto-yliopiston
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:

Mari Porko
mari.porko@aalto.fi

Toimitus:

Aliisa Pietilä
Iida Salmivesi
Juhani Heinonen
Milla Kivioja
Niko Nuutinen
Sofia Suutarinen
Ville Välikylä

Vierailevat:

Jaakko Peni, Johanna
Vesterinen, Turkka Helin, Lauri
Vähä-Savo, Anni Rahiala, Toni
Kangas, Tuuli Sarantola

Kannet:

Mari Porko

Taitto:

Ville Välikylä, Juhani Heinonen

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

200

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>
<http://www.sosso.fi/>

ISSN:

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Don't worry, be happy

Vuosi lähestyy loppuaan, eli toisin sanoen olemme joka päivä yhden päivän lähempänä vuoden parasta päivää, joulua! Mutta koska jouluintoilua varten on olemassa oma paikkansa (<http://sosso.fi/joulu/> !), puhunkin sen sijaan positiivisuudesta.

Syksyn pimeys, kylmyys ja ikävyys herättävät ihmisissä ymmärrettävästi negatiivisia tunteita, mutta asioista valittaminen harvoin auttaa ketään. Äitini antoi minulle hyvän vinkin huonoja hetkiä varten: jos oikein pahasti ketuttaa, niin hymyile väkisin. Hymyileminen ilmeisesti vaikuttaa mielialaan positiivisesti, vaikka kuinka suurella vaivalla joutuisi kasvot hymyyn vääntämään!

En voi väittää, että itse en valittaisi asioista. Useammin kuin haluaisin myöntää, huomaan päästäväni suustani negatiivisia asioita, yleensä liittyen juurikin arjen ikävyyksiin. Kannattaa kuitenkin muistaa, että turhista asioista valittaja luo pelkkää negatiivisuutta ympärilleen ja vetää myös muiden mielet matalaksi. Olkaa siis mielummin positiivisuuden lähetteläitä, ja hymyilkää - vaikka sitten väkisin.

Väkisin hymyilemisestä kun puhutaan, toivon kuitenkin, että ette joudu sitä harrastamaan lukiessanne vuoden viimeistä Sössöä, sillä tästä lehdestä löytyy myös oikeasti hauskoja juttuja. Niko kertoo taas vitsejä, ja fuksikkippareiden pikkujouluvinkit takaavat hyvän mielen myös joulunodotukseen.

Vielä viimeiseksi iso kiitos kaikille lehteä tänä vuonna lukeneille kiltalaisille, ja erityisesti ihanalle Sössötoimikunnalle. On ollut ihan paras vuosi teidän kanssa!

Mari

Sisällysluettelo

3	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtaja
6	Patruuna
7	Hallituskummin pulinoita
8	Kippareiden pikkujouluvinkit
10	Evian - A small town with a love for tattoos
12	Quality together
14	Kandi - been there and hopefully soon done that
16	Luomisen tuska
18	Sössöevankeliumi
22	Things to do when hungover
24	Viimeinen vitsinurkka
26	Sammakkopalsta

Puheenjohtajan pulinoita

osa n-1

Kuten yhä useamman suusta tähän aikaan vuodesta kliseisesti kuuluu "vuosi alkaa olla pake-tissa" tai jotain vastaavaa, niin kyllähän se tosiaan alkaa, ja samalla alkaa seuraava vuosi.

Nyt voit hetken miettiä mikä sulla meni tänä vuonna hyvin. Jes! Ne on hyviä muistoja ne, mut-ta entäs ensi vuonna. Aina voi vetää vielä paremmin ja olla vielä hauskeempaa, kokeilla uusia juttuja ja kehittyä tai pysyä tutuissa ja mukavissa askareissa. Tai oikeastaan ihan sama mitä sieltä tulee, niin eiköhän niistäkin hyviä muistoja jää, joten turha ainakaan stressata.

Tiedän kyllä aika varmasti useita joilla tulee olemaan -awesome- vuosi. Nimittäin killan uusilla toimijoilla. Mulla on ainakin ollu ihan mahtavaa killan parissa. Ensi vuonna mulla tulee kiltatoimihenkilöhommista ekaa kertaa koskaan tauko, o-ou, mutta eiköhän siitähän jotain kivaa saa aikaan. Ja kyllä, sanoin tauko, eli ensi vuoden kähmyissä comeback – muistakaa mun sanoneen.

Tässä kaikki juorut tältä erää. Hyvää joulua vaan kaikille! ;)

Jaakko Peni

Puheenjohtaja – vielä ainakin hetken

Kuva: Anni Parkkila

Alfa ja omega

Teksti: Johanna Kauppila

Kaikella on alku ja loppu, niin myös teekkarielämällä. Kun vuonna 2008 astuin Otakaari 5:n ovista sisään, tiesin teekkareista sen verran, että ne on nörttejä (niinkuin minäkin) ja bilettää paljon. Aika nopeasti kuitenkin ymmärsin, että teekkariuus on paljon muutakin. Teekkarivuodet ovat olleet täynnä seikkailua ja iloa, jonkun verran myös itkua ja hampaiden kiristelyä. Verestä nyt puhumattakaan...

Minun teekkariaikani on ollut aika tyypillinen aktiiviteekkarin elämänkaari. Se on alkanut fuksina vauhdikkaasti, huipentunut hallitusvuosiin ja tehnyt pehmeän laskun kohti pelottavaa aikuistumista (=valmistumista). Vaikka opintoni venyivät, niin päiväakkään en vaihtaisi teekkariaktiivivuosisistani pois. Kaikki kurssit tulevat kuitenkin suoritettua ennen valmistumista ja olen saanut ystäviä, hienoja naisia ja maksamakkaran tuoksuisia miehiä, joita ilman elämä olisi kovin synkkää.

Jossain vaiheessa opintoja huomaa, että valmistuminen ei ole enää pelkkä mörkö. Wappu on enää kaksipäiväinen ja silliksen jälkeinen maanantai pitää pyytää erikseen vapaaksi, mutta ainakaan ei tarvitse miettiä, mistä repii seuraavan kuun vuokran tai onko noppia tullut tarpeeksi. Yhtäkkiä arki-iltoina on aikaa harrastaa ryyppäjäisten, kokouksien ja ryhmätöiden sijaan. Viikonloppuna voi tavata just niitä kavereita, joita haluaa. Mikä parasta, saa päättää omista kavereistaan! Ei tarvitse tulla toimeen sen toimikunnan vähän ärsyttävän Pertin kanssa.

Joskus olen bilettänyt aamukahdeksaan, toisinaan koodannut. Joskus olen miettinyt, mistä rahat elämiseen, mutta silti on ollut varaa lähteä vuosijuhliin ja FXQ:lle. Joskus olen laittanut Wappuyönä hirvipatsaan ja maistellut skumppaa Radiodiodissa. Joskus olen hyppinyt Otarantaan ankkuroidun laivan kannelta mereen keskellä kesäyötä. Joskus, kohta, minusta tulee diplomi-insinööri ja minulle jää Otaniemestä (kastike) saavillinen muistoja ja nippu rakkaita ystäviä.

Kuva: Jyri Lind

Hallituskummin pulinoita

Syksy on vierähtänyt taas supernopeasti. Tuntuu, että siitä kun Jaakko uiskenteli Ossinlammissa, olisi kulunut vain muutama viikko, mutta uudet fuksit on jo koulutettu Otaniemen tavoille ja puista on tippunut viimeisetkin kauniin oranssit lehdet. Vuosi on viimeistä loppurutistusta vaille ohi, joten on hyvä aika suunnata katseet kohti ensi vuotta. Mitä sinä teet vuonna 2016?

Vastaus kysymykseen voi löytyä osoitteesta ayy.fi/stop. AYY:lta löytyy monipuolisesti erikokoisia ja näköisiä vapaaehtoishommia. On kulttuuria, yrityssuhteita, liikuntaa ja hyvinvointia, asumista ja tiloja, kampuskehitystä, kansainvälisyyttä, lehden toimittamista, koulutuspolitiikkaa ja vaikka mitä muuta. Uskaltaisın jopa sanoa, että jokaiselle löytyy jotain.

Jos hakeminen nyt askarruttaa, ei kannata hätäntyä. Mukaan pääsee myös myöhemminkin, esimerkiksi osallistumalla Humans vs. Zombies -tapahtuman tai isojen bileiden kuten Gravitaation tai Wapun järjestelyihin. Myös haku vuosijuhlatoimikuntaan on vasta keväällä.

Vaikka AYY saattaa tuntua omaa tuttua kiltaa kaukaisemmalta ja vieraammalta, kannattaa jännittävään haasteeseen tarttua ja rohkaistua hakemaan! Itselläni on ollut mahtavan opettavainen vuosi osaltaan juuri poikkitieteellisen ympäristön ansiosta. Taiteelliset ARTS-ilaiset, strategiset tutalaiset ja hämmentävän analyttiset fyysikot saavat katsomaan maailmaa omien valkoisten tai vaaleanpunaisten lasien takaa vähän eri silmin. Ja työntekijöiden joukosta löytyy jopa humanisteja! Opettavien kokemusten lisäksi matkaan on tarttunut monta hyvää ystävää ja muistoja, jotka eivät hevin haalistu.

Uskalla tarttua mahdollisuuteen, sillä AYY tahtoo juuri SINUT! (Vaihtoehtoisesti myös Koneinsinöörikillan haut ovat auki!)

Teksti: Anni Rahiala | Kuvat: Teemu Ojala

Kippareiden selviytymisopas

Pikkujoulukausi - ja kuinka selvitä siitä

Teksti: Turkka Helin ja Lauri Vähä-Savo

Syömään sitseille

Kuten yleisesti tiedetään, sitsit ovat kolmen ruokalajin illallinen. Sitseillä tunnetusti nautitaan hyvistä ja lämpimistä ruoista täydessä hiljaisuudessa. Sitseiltä kuitenkin pääsee lähemmään ilman hirvittävää ähkyä, jos noudattaa seuraavia ohjeita:

Laulaminen on hyvä tapa välttää kielen polttaminen liian kuumalla ruoalla. Lisäksi näin tilaisuutta saadaan venytettyä miellyttäviin pituuksiin. Kuitenkin tulee huomioida kanssajuhlijat ja välttää heidän liiallista häirintäänsä. Tämä onnistuu esimerkiksi laulamalla samoja lauluja kuin vierustoverit. Kuuntelemalla lukkareita vältät myös suuremman Infoähkyn, sillä lukkareiden välittämä informaatio ei ole sisällöltään kovin rikasta.

Glögiyliannostus

Glögiyliannostus on kohtalokas tapa pilata oma pikkujoulutuntemansa. Hehkuviinin maku maistuu vielä tammikuussakin suussa ja osa ajautuuikin tilanteeseen, jossa glögi on värjännyt jo nenänkin. Onko olemassa muita ratkaisuja kuin tipattoman aloittaminen jo joulukuussa?

Toki. Vaikka jouluna on monia herkkuisia glögejä tarjolla monissa tilaisuuksissa ja kaupat ovat pullollaan erilaisia vuosikertaglögejä, ei niitä tarvitse aina ottaa. Kipparit suosittelevat: jos haluat juoda pelkästään glögiä, niin muista nauttia myös ainakin yksi pipari juotua glögiannosta kohti. Näin vältät tukevan yliannostuksen. Myös vaihtoehtoiset juomat käyvät hyvin korvaamaan hehkuviinin.

Sihteeri yrittää pokata

Pikkujouluissa usein saattaa joutua tilanteeseen, jossa huomaa joutuneensa iskurytymisen kohteeksi. Pikkujoulujen kovimpia virvelöijiä ovat tunnetusti sihteerit. Sihteereitä voidaankin verrata tanssilattian puumanaiseen. Tilanteesta on kuitenkin helppo selvitä näillä parilla vinkillä:

Ainakin istuessa kannattaa varoa, ettei sihteeri istahda polvelle. Tämän voi välttää esimerkiksi pitämällä jalat pöydän alla. Tunnetusti sihteerin kiertosuunta pöydän alla on myötäpäivään, joten tämäkin kannattaa ottaa puolustusstrategiassa huomioon.

Vaativampana strategiana: jos olet joutunut sihteerin ansaan boolikulholla, hyviä tapoja karkaamiseen on useampi. Ensimmäisenä vaaleahiuksista sihteeriä voi hämätä kertomalla esimerkiksi transistorien sijaistykennöistä. Toinen hyvä tapa on pudottaa valkosipulinkynsi sihteerin boolilasiin ja tämän hämmentyessä luikkia karkuun.

Joulutortut

Joulutorttu - tuo kaksijakoinen tuote: joko poltat suusi kuumaan hilloon tai sotket kaikki paikat muruilla. Kaikesta huolimatta tämä herkku ei miltään maistu. Muotoilukin aiheuttaa tunteiden purkauksia ja taas leipuria haukutaan natsiksi. Siis miten toimia, kun törmää torttuun?

Tähän kippareilla oli eriäviä mielipiteitä. Late suosittelee heittämään tortulla vesilintua ja siirtymään muiden jouluherkkujen pariin. Turkka suosittelee muotoilemaan tortut uudelleen. Esimerkiksi tähtitorttu on poliittisesti korrekti versio. Sen jälkeen tortut voikin tarjoilla vieraille ja keskittyä itse musuttamaan pipareita.

Kuva: Anni Parkkila

Kuva: Anni Parkkila

Kuva: Jyri Lind

Joulukalenterin valinta

Kaupat ovat täynnä erilaisia joulukalentereita. On partio-laisten-, suklaa- ja olutkalentereita. Miten valita omansa? ÄÄÄÄÄÄ!!!!

Kipparit suosittelevat: joulutunnelmaan virittäytyminen käy parhaiten suklaakalenterin ääressä. Suklaakalenteria ostaessa kannattaa välttää erilaisia elokuvabrändikalentereita tai muita vastaavia. Näissä yleensä rahat menevät brändiin ennen kuin suklaan laatuun. Perinteiset joulupukkikalenterit ovat siis päivän sana. Suosittelemme myös nallekarkkikalentereita, jos sellaisen joku sattuu löytämään. Ainakin tällöin nallekarkit menevät tasan.

Selviäminen tulevasta

Mitä tehdä, kun edellisen päivän kuuma kinkku on muuttunut elottomaksi limpuksi? Päättä jomottaa ja sihteerikin löytyi eteisestä. Ei se mitään, sillä kippareilla löytyvät niksit tähänkin tilanteeseen:

Lähtökohtaisesti kannattaa nauttia jo edellisenä iltana oloa tasoittavia annoksia. Ennaltaehkäisyyn toimivat myös suolakurkut (kipparit suosittelevat Myrttisiä). Jos kuitenkin tuo ilkeä jomotus on päässyt yllättämään, aamua helpottaa ihana keltainen juoma, eli appelsiinilimonadi.

Sihteerin kohdalla kapteenit eivät voi auttaa. Olet todennäköisesti isossa pulassa. Voit kuitenkin yrittää tarjota elotonta limppua sihteerille.

Evian - A small town with a love for tattoos

Text and pictures: Sofia Suutarinen

While casually browsing through pictures on Instagram, I discovered an amazing tattoo artist called Audie Fulfer. After seeing all his previous tattoos he had posted online, I decided I wanted him to do my next tattoo. I found out he was going to be attending a tattoo convention in a small town called Evian in France. I quite spontaneously reserved plane tickets and even convinced my friend studying in Austria to come along and spend a weekend somewhere that I would never have gone without this convention.

I have one golden rule when I travel by plane: always drink champagne. So of course I did, at 9 am. I had been furiously printing maps a few nights before and I was quite anxious, because I'd never been to Geneva before and I had to find my way to France from there. I did get my plane tickets 2 months in advance, but of course I had to leave the important actual planning to those evenings, when I should have been studying for an exam.

The champagne wasn't really calming my nerves

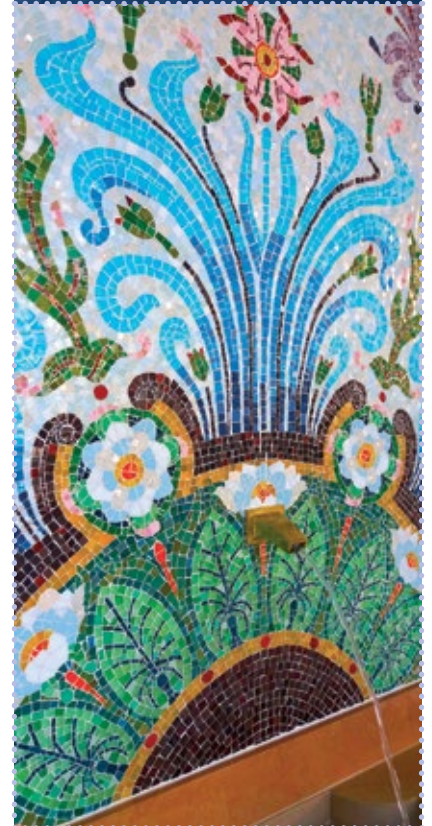
To my relief, it was actually surprisingly easy to find my way from the airport to the city center and walk the ten-minute trip to the international bus station. I was thinking about simply taking a taxi, but the fares in Geneva are ridiculous. Conveniently enough, all passengers were able to get a free 80-minute public transport ticket from the luggage area. After finding the bus station and realizing I still had plenty of time before departure, I decided to go grab some lunch. Well, where else would a world traveller like myself go? McDonald's, duh! With a meal price of 14 CHF (13e) I'm glad I didn't go to an actual restaurant.

I had a few hours spare time before leaving Geneva. The lake had been taken over by swans!

The bus trip to Evian went through beautiful small Swiss and French towns. The bus stopped every two minutes, but it was still really nice driving through the countryside. It was nothing compared to Evian though. As the bus reached my destination, I was absolutely stunned. Evian-les-Bains is right by Lake Geneva and the incredibly beautiful view with its mountains was absolutely breathtaking! At that moment I was just really happy, relaxed and also relieved I had not gotten lost. I walked along the beautiful beach boulevard and found my nice little hotel. I was exhausted after travelling all day long so I chose to wait until the next day for any exploration.

On day two I decided to walk around town. October is off-season but there were still cute cafes open by the lakeside and there was a great market for

The town of Evian is of course mostly known for its water and at the well you can fill your water bottle!

food and clothes, which spread across the town square and continued through small alleys. Evian is a town that goes relatively high in altitude so I climbed as high as I could, while waiting for my friend to arrive. The scenery was again breathtaking and I found gorgeous small trails to the woods and other hidden gems. There was a tennis court quite high up and right under it opened an extraordinary view to the lake and Lausanne on the other side.

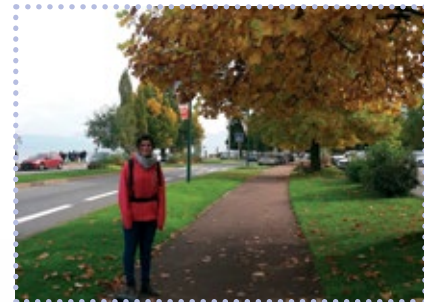
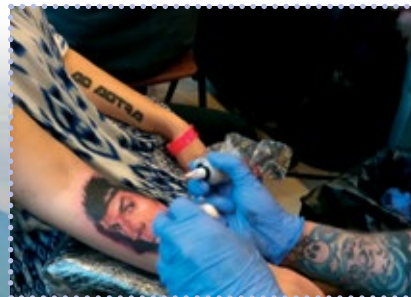
There was a wide range of restaurants to choose from including some in the Evian Casino, which is apparently the largest themed European Casino. Right next to our hotel was an amazing Italian restaurant and we chose to have dinner there. The food was great, but we were a bit confused when two couples chose to sit right next to us even though the restaurant was almost empty at the time. I suppose we are just too Finnish and both couples seemed to re-evaluate their life decisions when we screamed and laughed very loudly for two hours. After dinner we continued to walk around the town center, which had suddenly turned into a ghost town.

On our return day we decided to take the Lausanne ferry, which conveniently left right outside our hotel. The trip only took about an hour and the view was breathtaking as usual. The city of Lausanne is incredibly expensive, much like Geneva, but it was gorgeous. It is also a city for people with good health, since wherever you decide to go, there is a hill. We spent a few hours in Lausanne eating as usual and then took a train to the Geneva airport. Everything was really convenient and Evian is definitely a place to go for a day-trip, if visiting any of the bigger cities around Lake Geneva. I couldn't recommend Evian more and can't wait to travel there next year to get another awesome tattoo!

On Saturday I woke up anxious but excited because it was time for my tattoo. I had travelled to Evian solely for this event, but I must say I fell in love with the place during our short stay. It's definitely a town to come to during summer though, since most of the restaurants were closed during the week and activities are probably better available during peak season. The town was still very pretty though, with autumn colors taking over, and I couldn't have been happier when the tattoo artist started puncturing my skin.

My friend eventually arrived after experiencing similar anxiety of finding her way from Geneva. We left her bags in the hotel room and went to stroll around town a bit more and just enjoyed ourselves. We found out that Evian had great shopping opportunities - unfortunately my money was reserved for the tattoo I was going to get the next day. The price range in Evian is about the same as in Finland (excluding alcohol), but food in restaurants seemed to be slightly cheaper.

My friend getting ready to say goodbye to Evian

Quality together

Text: Toni Kangas

From student representatives viewpoint

Aalto University is being audited for quality management during January 2016. There has been a lot going on in workshops and degree committee meetings related to coming audit and quality processes and metrics in general. This article provides short briefing of what every student should know about quality processes in Aalto.

Provided for student

Student services are available to every student from admission to graduation. Most of the official study related documents, such as degree applications and official transcripts of records, go through student services and these functions should be visible to all students. Student services also include exchange studies organizing for both incoming and outgoing students and provide guidance on planning of studies.

Tutoring and academic advising are broader level feedback sources for students. Tutoring should last at least through first two years of bachelor's studies and should provide, for instance, guidance on major selection or feedback on progression of studies. Tutoring also includes more free-time focused student tutoring during freshmen orientation, and whole freshmen year. Academic advising includes thesis advising and other similar situations.

Feedback on course performance through course evaluations is more detailed level of feedback students get. One great opportunity to get more feedback on course performance, that most of the students often ignore, are the evaluation review sessions, where the student can concretely see where he or she did well and where there is room for improvement.

Finally, Functioning IT systems are strict requirement for high quality teaching and learning. One might argue that IT systems of Aalto, such as Into or Inside, are far from functional or intuitive, but most of Aalto related information can be found through these portals after some familiarizing. IT systems are also under continuous improvement and better IT solutions, such as MyCourses, are rolling out every few years. Aalto also has quite good catalogue of software available for home use through download.aalto.fi, Microsoft DreamSpark and Office365.

Expected from student

The most important thing that students are expected to do related to quality in Aalto is to give course (and also other) feedback. Course feedback is an essential tool for the teacher in course development and planning. In addition to course feedback forms, feedback can and should be given during the course, if needed, straight to course staff, student representatives, or guilds study committee.

A personal study plan (HOPS) is often required to be done to pass introduction courses. This practise is exercised to ensure that every student has some kind of idea what he or she should be studying. Study plans are also metric employed by school administration in, for example, course offering planning or course room reservations.

Finally, there is quality related volunteering positions available: student tutor (ISO or kv-ISO) whose main task is to help in freshmen orientation, and student representative in school administration (HallOpEd). Student tutors are recruited by guilds and HallOpEds through national online applying system.

Learning cycle

Learning cycle is a guideline for quality oriented studying, consisting of four steps: plan, do, check (evaluate), and (re)act. Some examples of what these steps can include are provided under respective headings. Learning cycle is defined loosely and thus can be applied on different timelines, from a single period to the whole degree. A sketch of what learning cycle elements might look on a period timeline is included to the academic year timeline below.

Plan

Build a personal study plan (HOPS), set goals, prioritise courses/modules...

Do

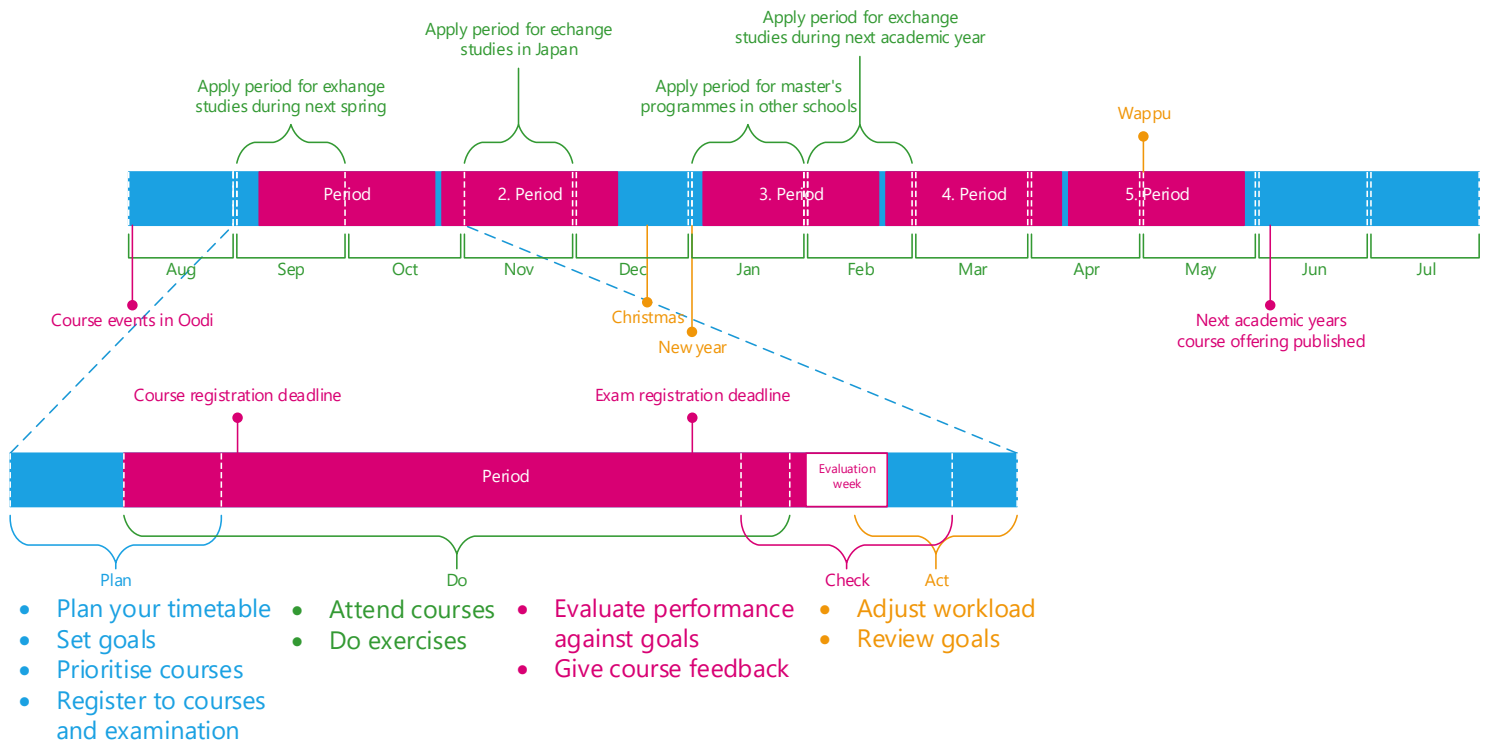
Attend courses, study actively, do exercises...

Check

Evaluate performance against goals, evaluate progress in studies, give feedback, receive feedback...

Act

Adjust workload, review goals, update HOPS...

Kandi - been there and hopefully soon *done that*

Reaaliaikainen hinnoittelu, LED, sensori, sähköauto, riskienhallinta.

Jos keskustelut, joita olen kuluneen syksyn aikana käynyt, tiivistettäisiin, olisi tulos jotakuinkin tuollainen. Nuo luultavasti jokaiselle tutut termit liittyvät tähän syksyyn siten, että ne ovat kandidussimme pienryhmäläisten kandi aiheita.

Kaikille on varmaan tuttua se, kuinka edellä olevat opiskelijat vähättelevät jotain, joka itselle sillä hetkellä tuntuu suurelta haasteelta. "Ai sulla on ylppärit, olispa mullakin, se oli niin helppoa aikaa, ei niihin tarvinnut edes lukea." "Miks sä stressaat jostain kandista, se on vaan yks kandi, mä tein omani viikossa." Vaikka itsekin tiedostaa, ettei maailma kaadu, jos mokaa, ei kukaan silti halua tieteen tahtoen juosta epäonnistumiseen. Tuloksetkin ovat usein parempia kun vähän stressaa, ja usein ihmiset toimivat paremmin pienen paineen alla. Jos asenne on, että ihan sama, niin miksi ylipäänsä alkaa tekemään mitään? Niinpä ensi kerralla, kun joku vähättelee itselle tärkeää tai vaikeaa juttua, haastankin teidät kaikki vastaamaan, että "stressaan, koska en koe osaavani tätä tarpeeksi hyvin", tai että "stressaan, koska tämä on minulle tärkeää ja haluan onnistua tässä." Stressata siis saa ja pitääkin vähän. Se kertoo, että olemme menossa oikeaan suuntaan ja että lopputuloksella on meille jotain merkitystä.

Siispä ajattelinkin kertoa kandin tekemisestä. Se on nyt minulle ajankohtaista, joten siitä kirjoittaminen ilman vähättelevyyksifilteriä on helppoa; ei ole vaaraa, että aika olisi kullannut muistot. Etukäteen kandidurssi jännitti minua. Jännitin sitä, jaisikö minulle mitään mielenkiintois-

ta aihetta, sillä ideaa omaan aiheeseen minulla ei ollut. Pelkäsin, etten ole tarpeeksi hyvä, ja ettei minulla riitä työhön tarvittavaa itsekuria. Lisäksi osalla kavereistani oli jo aihe kirkkaana mielessä ja ensimmäiset tapaamiset kandiohjaajan kanssa jo sovittu, kun minulla oli vielä kisakausi ja näin ollen kesä aivan kesken ja päiväni kuluivat purjehtien. Syyslukukautta oli kulunut jo toista viikkoa, ennen kuin valitsin itselleni aiheen. Valitsin aiheekseni sähkön reaaliaikaisen hinnoittelun ja olin aiheeseeni tyytyväinen. Ensimmäisen kerran tuli tunne, että hei, tästähän voikin tulla jotain.

Tapasin ohjaajani ensimmäisen kerran kolme viikkoa sen jälkeen, kun kandidurssi oli alkanut, ja vasta silloin sain tietää aiheeni todellisen luonteen; tutkisin pelkästään Australian markkinoita ja siellä käytössä olevaa viiden minuutin hinnoittelujaksoa. Rajaus kuulosti minusta heti hyvältä, sillä aiheeni tuntui alussa aivan liian laajalta. Samalla sain kuitenkin aihetta uuteen pelkoon; kaikki materiaali tulisi olemaan englanniksi ja näin ollen lukeminen tulisi olemaan hidasta. Pelkääminen ei kuitenkaan edistä kandin valmistumista, joten ei auttanut muu, kuin istua koneen ääreen, ja alkaa etsiä materiaalia.

Kandidurssi on aikataulutettu niin, että 2-3 viikon välein on osapalautuksia, joissa pitää aina olla noin 1/6 uutta tekstiä tuotettuna. Minusta järjestely on hyvä, sillä itse toimin parhaiten paineen alla ja osapalautuksia edeltävät päivät ovat minun syksyssäni olleet ne kaikkein tuottoisimmat. Kandidurssilaiset on jaettu pienryhmiin ja ryhmäläisten kanssa pitää tehdä palautettavia tehtäviä liittyen omien ja muiden töiden etenemiseen. Tehtävien hyödyistä on ole niin varma, mutta tapaamiset ovat olleet hyviä; siellä on avauduttu on-

gelmistä ja huolista ja huomattu, että hei, en mä olekaan maailman ainut ihminen, joka painii tämän pulman kanssa. Jaettu ilo on kaksinkertainen ja jaettu huoli on puolikas, niin se menee myös kandidurssilla.

Minulle on käynyt hyvä tuuri siinä suhteessa, että moni hyvistä ystäväistäni tekee kandia samaan aikaan. On helpompi orientoitua työnteeseen, kun ei tarvitse puurtaa yksin. Ja kun motivaatio alkaa loppumaan, on se pakko löytää uudestaan kun kaveri sanoo, että "hei, yritä nyt edes." Helpottaa myös, kun ongelmatilanteessa on joku, jolta voi kysyä neuvoa tai mielipidettä. Samalla kuitenkin se, että moni ystäväni tekee kandia, on erittäin masentavaa. Keskustelu menee liian usein kandiin ja välillä tuntuu, että koko elämä pyörii sen ympärillä. On todella raskasta, kun haluaisi syödä Kvarkin lohipennepastan kaikessa rauhassa ja joku alkaa miettiä sitä, miten tulee toimia lähteiden lähteiden lähteiden kanssa. Silloin tekisi mieli huutaa, että: "hei nyt hiljaa, syödään." Ja myönnettäköön, että aika usein myös tämä epätoivoinen parkaisu onkin suustani kuulunut. Väillä myös tuntuu, että lähimpiini lempipuheenaihe on minun kandi ja se on melko usein uuvuttavaa.

Kandin valmistumisprosessi on tähän mennessä edennyt vaihte-

vasti. Välillä olen yrittänyt tunkea kandini yli viikoksi maton alle, kuten tein pienenä roskille siivouspäivänä, ja teeskennellyt, että maton alus on tyhjä. Välillä taas olen saanut hurjia motivaatiobuusteja ja tehnyt sitä muutaman päivän putkeen taukoamatta. Totuus kuitenkin on se, että se on kokoajan enemmän tai vähemmän mielessä ja siksi kaikki matonalusleikit ovat turhia.

Viimeisin palautus oli kolme päivää sitten ja silloin piti olla kasassa noin puolikas työ. Seuraavaan palautukseen on pa-

"Of course it's hard. It's supposed to be hard. If it were easy, everybody would do it. Hard is what makes it great."

- A legue of Their Own

ri viikkoa ja silloin paketin tulisi olla jotakuinkin kasassa. Se tuntuu pelottavalta, mutta uskon, että pystyn siihen. Minulle tehtiin hammasleikkaus toissa päivänä ja nämä kolme päivää olen maannut sohvalla, syönyt mehukeittoa ja katsonut Greyn Anatomiaa. Huomenna tulisi taas astua kovaan ulkomailmaan, eli Maarille, ja alkaa vääntämään kandia armottomalla tahdilla. Nyt ajatus ahdistaa, mutta hevosen selkään on vain kavuttava ja kokemus kertoo, että kun aloittamisen vaikeuden voittaa, niin hommat alkaa sujua.

Jotain vinkkejä voisin tämän avautumiseni loppuun antaa niille, joilla kandi on vasta edessä. Suosittelen valitsemaan aiheen, joka itseä kiinnostaa. Lisäksi työskentely kannattaa pitää tasaisena; silloin aloittamisen kynnys pienenee ja asiat pysyvät kirkkaana mielessä. Epätoivon tunteita ei myöskään kannata pelätä, niitä

tulee väistämättä, mutta loppujen lopuksi me kaikki pystymme tähän. Kannattaa muistaa myös se, että sinulla on oikeus stressiin. Oli kyse sitten ilosta, surusta, kivusta, epätoivosta, stressistä, sydänsurusta, onnesta tai mistä vain muusta tunteesta, on sinulla oikeus siihen, ja se joka kehtaa tunteitasi vähätellä, painukoon sinne missä pippuri kasvaa. Lisäksi olen huomannut, että Google Translate toimii paljon paremmin englannista ruotsiin kuin suomeen. Koska kandin tekeminen on aikaa vievää puuhaa ja varsinkin tieteellisten artikkeleiden läpi kahlaiminen on hyvin hidasta, kannattaa siis varata kandin tekemiseen kokonaisia päiviä. Tunnissa tai parissa ei yleensä saa aikaan lasta eikä... tiedättehän. Kaikki ajatukset mitä ikinä mieleen palkähtääkin kannattaa myös laittaa ylös, karsiminen on helpompaa kuin tuottaminen. Mitään ei myöskään kannata kirjoittaa ylös ilman lähdettä, yksittäisten lauseiden etsiminen internetin syövereistä on nimittäin aikamoinen turhautumisen multi-huipentuma.

Minulla alkaa siis huomenna kova työn teko ja aamulla luultavasti toivon, että maanantai olisi yhtä nopea kuin Usain Bolt. Uskon kuitenkin myös, että oli se sitten Bolt tai ei, tulee myös ajan hetki 00:00 ja huomaan, että hei, siitähän selvittiin. Yritetään kaikki jaksaa tsempata tämä vuosi kunnialla loppuun, että jouluna voi syödä kinkkua vailla huolta huomisesta ja olla ylpeä siitä, että taas yksi lukukausi on jätetty onnistuneesti taakse.

Tsemppiä siis kaikille tähän loppu syksyyn, me ollaan melkein maalissa!

Teksti: Iida Salmivesi
Kuva: Mari Porko

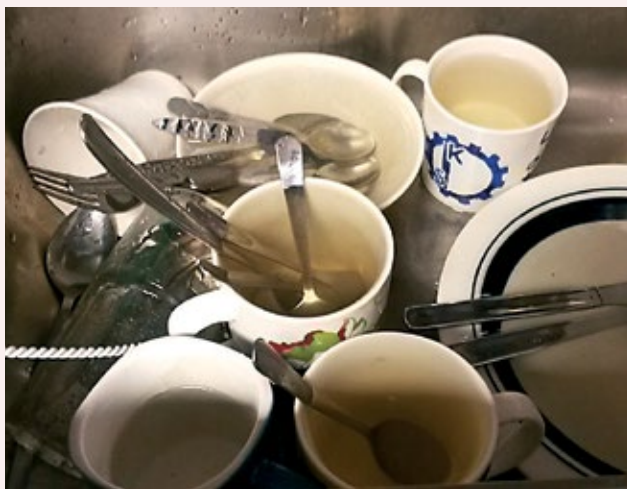

Microsoft

Hmm, huomenna jo Sössön DL ja ei hyvää juttuideaa. Jos menisi vaikka kiltikselle keräämään ideoita.

Tiskiallas taas täynnä kahvikuppeja (ja muutakin tiskiä).

- Perinteinen kahvikuppiongelmia ja sen ratkaiseminen, siinä on juttuidea!

No töissä ei ole ongelmaa, että tiskaamattomat kahvikupit lojuivat ympäriinsä, sillä työmaalla käytetään vain pahvikuppeja. Tosin joidenkin mielestä voi olla ongelma, etteivät pahvikupit aina satu löytämään roskeen, vaan niitä lojuu myös siellä täällä maassa. Kaikenlaiset montut ovat kyllä hyvä korvike roskikselle, sinne on helppo viskata kahvikuppi, kun on palaamassa takaisin työn ääreen. Ja eipä pari kahvikuppia montussa tunnu juuri missään, kun kohta niissä on muutama tonni betonia päällä.

Kiltisympäristössäkin pahvikupit saattavat jäädä lojumaan ympäriinsä, mutta ne voisi huoletta heittää roskeen.

Kahvikuppiongelman ratkaisuyritys: Pahvikupit

- + Ei tarvitse tiskata!
- + Voi kuljeskella kahvinsa kanssa mihin vain, eikä tarvitse muistaa palauttaa kahvikuppia kiltikselle
- Pahvikupista kahvin juominen ei ole niin kivaa kuin oikeasta kupista
- Ei ehkä ekologiselta vaikuttava vaihtoehto
- Pahvikupitkin varmaan jäisivät lojumaan ympäriinsä, onhan se roskienlaittaminen vaikeaa
- Joku™ saisi koko ajan olla ostamassa lisää kahvikuppeja

Hmm, no ehkä pahvikupit eivät ole ratkaisu. Sellainen ratkaisu, että olisi kahvikuppihyllykkö, johon voisi nimikoida oman paikan omalle kahvikupille ja säilyttää sitä siellä, voisi toimia. Varsinkin jos kiltiksellä ympäriinsä lojuvat kupit saisi luvan kanssa heittää roskeen. Omista tavaroistaan ihmiset yleensä osaavat paremmin pitää huolta. Ja voisihan sen kupin tiskaamatta laittaa hyllyyn, jos tiskaaminen on liian haastavaa.

Toimivin ratkaisu olisi kyllä palkattu tiskaaja/siivoaja, joka huolehtisi siisteydestä. YTMK voisi vaikka kysellä sponssia...

Toinen idea: kahviarvostelu

Monta vuotta työmaalla kahvia juoneena en varmasti ole pätevä erottelemaan kahvia sen paremmin kuin 'juotavaa' tai 'onpa väkevää/kauan pannussa seissyttä kahvia' -> vähän maitoa joukkoon -> 'juotavaa'. (Jos kiinnostaa lukea kiltalehdestä testi erilaisista kahveista ja kahvinvalmistusmenetelmistä, kannattaa lukea GT 4/15 (eli as.ayy.fi /gt))

Seuraava idea: ??

No humalassahan tulee yleensä hyviä ideoita. Ja tänään on TPJ! Eiköhän tässä vielä hyviä ideoita tule.

Maanantaiaamu(päivä): Hupsista dedis oli jo. Oli niitä ideoita varmaankin (ja jos vaikka olisi muistiinpanot tallessa). Eipä niitä kuviakaan tullut otettua yhtä lukuun ottamatta. Alkoholia oli.

Ei tästäkään hyvää juttua tullut.

Mutta jouluhan on kohta, ja varmasti joku kaipaa vinkkejä joululahjoihin. Kaikki fitness, terveellisyysintoilu, luomu ja raakaruokajutut varsinkin ovat nyt suosittuja. Ja kaikkia turhia materialahjoja pitäisi välttää. Syötävähän ei ole ikinä turhaa ja mikä olisi parempaa syötävää kuin suklaa! Sössön toimittaja esittää siis helpon terveellisen itse tehdyn luomukarpalo-raakasuklaalahjareseptin:

- Mene suolle ja poimi karpaloita (mikäli karpalo ei ole tuttu, ks. kuva, mikäli et tiedä missä soita sijaitsee, ks. esim. maanmittauslaitoksen kartasta)
- Kuivaa karpalot
- Osta valmis raakasuklaanvalmistuspaketti
- Noudata paketin ohjeita, muista lisätä karpaloita sopivasti sekoittaessasi aineita
- Ja näin on valmista!

Karpalo

Raakasuklaanvalmistuspaketti

Valmiit karpaloraakasuklaapalat voisivat näyttää yhtä hienolta kuin kuvassa:

kuva: jolie.fi

Sössöevankeliumi

Teksti ja kuvat: Niko Nuutinen ja Juhani Heinonen

Siihen aikaan antoi päätoimittaja Porko käskyn, että koko toimikunnassa oli toimitettava lehdenpaino. Tämä lehdenpaino oli viimeinen ja tapahtui Penin ollessa SIK:in käskynhaltija. Kaikki menivät kirjoittamaan juttunsa, kukin omaan kansioonsa.

Vähän "sen ajan" jälkeen: toimittaja Heinosen kansio oli vielä aivan tyhjä.

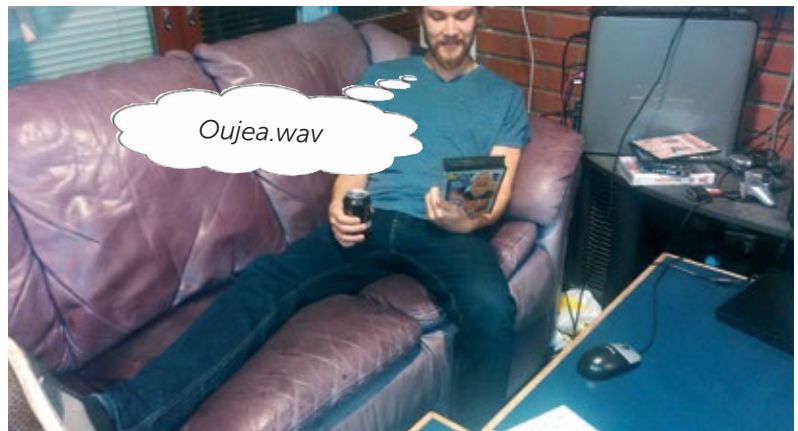
Samaan aikaan toisaalla: toimittaja Nuutinen pohtii kuumeisesti ideoita lehteen.

Neljän viikon miettiminen alkaa vaatia veronsa.

Samaan aikaan toimittaja Nuutinen on löytänyt inspiraatiota jostain aivan muualta.

Tehtävänsä täytettyään tähti sammui ja sammutti. Viimeisinä ääminä yössä kaikuivat toimittajien sanat

Kun lehdet olivat saapuneet takaisin painosta, toimarit sanoivat toisilleen: "Nyt Kiltahuoneelle! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä JAS meille ilmoitti." He lähtivät kiireesti ja löysivät Marin ja toimituksen ja Sössön, joka makasi lehtitelineessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lehdestä sanottu. Kaikki, jotka kuulivat toimareiden sanat, olivat ihmeissään. Mutta Mari kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkiskeli "sitä".

EnstoGroup

Ensto

@EnstoGroup

Ensto

Ensto Voltage Controller

Saves Your Energy

Enstossa on hyvä buugi!

Suomalaista sähkötekniikan osaamista maailmalle.

Jaatko hyvää energiaa?

CARUNA ON SUOMEN JOHTAVA SÄHKÖNSIIRTOON
KESKITTYVÄ YRITYS. JOS HALUAT TYÖSKENNELLÄ
KASVAVALLA TOIMIALALLA, JOSTA EI SÄHKÖÄ
PUUTU, RYNNI OSOITTEESEEN [CARUNA.FI](https://caruna.fi)

Hyvää energiaa.

caruna

Things to do when hungover

Text: Tuuli Sarantola

Oh god, here we go again

It's that time of the week again. You wake up at 10 A.M., still drunk, or at 5 P.M., with the headache of your life. You think "That's it! This day is wasted." Fear not! Thanks to this guide, you'll make every morning after count.

- Bingewatch a complete season of a TV show

Aren't you behind on your favorite show? Or if you're in luck, a new season of *Orange Is the New Black* has appeared on Netflix! If not, there's always *Firefly*. Watch out for the feels.

- Play a "tasoittava" movie drinking game

Or two. Or three! Cream liquor works nicely. A personal favorite is *50 Shades of Grey*. Empty your glass at the penis scene (you'll know it when you see it). Pubic haiiiiir!

- Make a 3 course meal

It's a good idea to take your mind off of your hangover. Chop those onions, peel those potatoes! After long hours of sweating in the kitchen, sit down at a finely set table and realize that you're not actually that hungry. Invite friends to eat your delicious meal and play that drinking game.

- Find someone who is in worse shape than you

It always makes you feel better. Remember to make fun of them!

- Test the cleanliness of your bathroom

The best way to make sure your bathroom is in impeccable condition is to use it thoroughly every once in a while. Sit down in your shower. Wait half an hour. Think about what you've done. Stare at your toilet's pee stains. Go back to the shower. You know you've been there long enough when your automatic lights go out.

- Don't move a muscle. Try to sleep. Wiggle your big toe. Throw up.

Are you theoretical or practical? Are you conservative or radical? Are you made to measure? We don't know yet, but we want to find out. Join us for an internship and you get a change to demonstrate your potential. Show us your curiosity and come as you are. With us you can be what ever you want.

The application period for the Vaisala Giant Leap Summer internship program begins on **January 7th, 2016** and ends on **February 7th, 2016**.

For more information visit **www.vaisala.com/giantleap** and follow us on Facebook **www.facebook.com/VaisalaGiantLeap** to stay in the loop of the recruitment process.

vaisala.com/giantleap

VAISALA

Viimeinen vitsinurkka

Teksti & kuva: Niko Nuutinen

Nyt olisi sitten vuoden viimeisen vitsipalstan aika. Tällä kertaa varoitán jo etukäteen, että suurin osa vitseistä vaatii auetakseen ääneen lausumista ja vieraiden kielten taitamista.

Urheilevien japanilaisten merirosvojonneiden lempijuoma on PilatES.

Have you heard the joke about evil radio waves? Mean ether.

The most important immigrant bug is an import ant.

To-ri-la ta-va-taan!

Brittiläinen merikarhu solmunäyttelyssä: "Knotting to sea here."

Jos verotoimistolta loppuvat viinat kesken, se karhu A lisää.

*"Mitä saadaan kun TEEKKARI ja norppa lisääntyvät? Nuutiaisen. Hauskaahan tässä on mutiainen ja kuutti ja etten osaa Suomea ja Niko näyttää vähän konkistadorilta! Oleee!!!"
-Leo Kukkonen*

Pay per view

If
you don't
like people with
less than ten toes
you are lack-
toes-intolerant.

Joulutorttuja
tehdessä syntyi
tappelua. "Riita
poikki ja voita
väliin. Voi tai
kina."

shanghai!

3-3
3-4
4-4
3-3-3
3-3-4
3-4-4
4-4-4

3-3
3-4
4-4
3-3-3
3-3-4
3-4-4
4-4-4

We are looking for new talent

If you are looking for an
opportunity to work with
the best in the business
please contact us now at

www.murata.com

muRata
INNOVATOR IN ELECTRONICS

Sammakkopalsta

"Pimppigraafista tuli mieleen hoba..."

- eräs Kalle Vipunen (nimi muutettu, muttei paljon) puhuessaan eläinlääkiksen bileistä

"En mä jaksa mennä sinne ku siellä on iha vitusti ulkkareita!"

- eräs ulkomestari

"Sit ku mä oon vanha niin en enää dokaa."

- eräs Lissu vanhenemisesta ja krapuloista

"No nykyään en kyllä enää suhtaudu nussimiseen yhtään niin nihkeästi kuin ennen."

- samainen Lissu kertoo näkemyksiään suomen kielestä

"Tää on melkeen ku vetäis kannabista kännissä."

- eräs vuoden 2010 puheenjohtaja erään Sössön toimittajan hellyyden kohteena

"[Ruutu.hut.fi:n] uusille näytöille piti saada 16:9 kuvasuhde, niin koulu sit vaihtanu koko järjestelmän."

- istuvan viestintämestarin analyysi ruutu.hut.fi:n toiminnasta

"No toi lukee jotain hentaita."

"Ei oo hentaita!! Tiiättekste kuin vaikee hentaita on ees hankkii Suomesta?!"

- Nänni Parikkala (nimi muutettu, muttei paljon)

"Ei mut pitää mennä tonne hallitustyrkkypaneeliin. No onhan se jos siel on monta glory holea, joita pääsee tyrkkimään."

- sisäkisälli karkkikoneen kimpussa

"Eipidä pakkkaansa [että olisin humalassa]! ... Tää on muuten väärä bussi. Hyppään pois jan vaihan oukeeseen."

- Siika Moskela

ABB Talent Väylä tulevaisuuteen

Hakuaika: 1.11.–13.12.2015

Lisätietoja: www.abb.fi/uralle

